

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28.

Utgitt 5 juli.

1921

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

1 juli.

av 1 juli,

hvori meddeles, at fra idag av opheves importforbudet for følgende varer:

Tolltariff

l.nr.

106 Østers.

259 Gulvtepper av fehaar.

264 Flygler.

265 Pianoer.

270 Orgler.

271 Harmoniums.

Chocolade.

368 Lamper c. av kobber, bronse, messing eller nikkel-blandet metall samt forniklede.

369 Lamper d. andre.

556 Spillkort.

Fliser til parkettgulv.

785—790 og 794 Div. personvogner og sleder.

Lov

2 juli.

Nr. 1.

um rett til aa setja forbod mot byggjing eller verksemd, som skjemmer offentlege minnesmerke m. m.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24. juni sålydende:

§ 1. Kongen kann setja forbod mot byggjing eller verksemd på eit grunnstykke, som vert nøgjare oppgjeve, når han synest, at bygningen eller verksemd i skjemmer eit offentlegt

2 juli. minnesmerke eller ein stad, som historisk verdfulle minne
 Nr. 1. knyter seg til. Likeins kann Kongen fastsetja, at bygningar
 og anlegg, som no er, skal verta avgjevne og burttekne.

Finn det skynet, som skal fastsetja skadeboti (jfr. § 2)
 at grunnstykket kjem til aa missa det meste verdet med eit
 forbod som nemnt, kan eigaren krevja, at grunnen vert inn-
 løyst.

§ 2. Når det er gjort vedtak som nemnt i § 1 for eit
 grunnstykke, hev eigaren krav på skadebot.

Kjem det ikkje avtala istand um skadeboti m. m., gjeld
 fyresegnene i §§ 1—4 i lov um rettergangsmaaten i saker um
 ekspropriation av grunn fraa 10. mai 1860.

§ 3. Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt paa Kristiania slott den 2 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

2 juli.
 Nr. 2.

om forandring i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog
 og mark m. v. av 14. juli 1893.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24
 juni 1921 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om innskrenkninger i bruk
 av ild i skog og mark m. v. av 14. juli 1893 skal herefter lyde:

§ 2. I månedene juni, juli og august skal bråtebrenning
 og lyngsvidning være forbudt. Dette forbud kan ved beslut-
 ning av fylkestinget utvides til å omfatte helt eller delvis
 månedene mai og september, likesom beslutningen kan gjøres
 gjeldende for det hele fylke eller deler derav. Heller ikke
 utenfor dette tidsrum må bruker av jord- eller skogeiendom
 foreta sådan brenning eller svidning uten eierens tillatelse.

Vil eier eller bruker foreta brenning av myr til dyrkning
 eller under iakttagelse av bestemmelsene i første ledd foreta
 bråtebrenning eller lyngsvidning, skal der, innen ilden anten-
 des, enten ved grøftning eller på annen måte tilveiebringes
 sikkerhet for, at ilden ikke kan forplante sig til nogen skog
 eller lyngmark.

Denne paragrafs bestemmelser skal dog ikke gjelde bren- 2 juli.
ning i innmark på sådanne steder, at derved ikke kan frem- Nr. 2.
komme fare for skog- eller lyngbrand.

§ 3. Uten nødvendighet må ild ikke opgjøres i annen
manns skog eller mark i månedene mai, juni, juli, august
og september uten eierens og brukerens (for almenninger
styrets) samtykke.

Dette forbud gjelder dog ikke flyttlapper, som ferdes på
steder, hvor de fra gammel tid har hatt tilhold.

§ 5.

a. Hvert herred skal inndeles i brandkretser, hvis antall og
grenser fastsettes ved beslutning av herredsstyret. Her-
redsstyret velger for 3 år om gangen en brandchef med
varamann og for hver brandkrets en brandmester med
varamann. Enhver innen herredet boende eier, bestyrer
eller bruker av jordeiendom er pliktig til å motta valg;
dog kan den, som har gjort tjeneste i 3 år, undslå sig for
gjenvalg i like så lang tid. Valget skal foretas innen no-
vember måneds utgang, og tiltredelsestiden settes til næst-
følgende 1. januar.

b. Brandchefen skal sørge for, at der alltid finnes opslått
på bekvemme steder innen herredet fortegnelse, inne-
holdende opplysning om, hvem som er brandchef og vara-
mann for ham, og hvem som er brandmester og varamann
for ham innen hver krets.

I tiden fra og med mai måned til og med septem-
ber måned må hverken brandchef og varamann eller
brandmester og varamann foreta reiser utenfor herredet,
medmindre de har stillet stelfortreder, som er godkjent
av ordføreren. Viser nogen av de valgte sig forsømme-
lig eller uduelig i sin stilling, kan herredsstyret nårsom-
helst avskjedige dem.

Brandchefen er leder av slukningsarbeidet. Han har
i tilfelle av brand i skog eller mark straks å innfinne sig
på brandstedet.

c. Brandchef og brandmester skal påse, at denne lovs be-
stemmelser ikke overtres, samt melde mulige overtredel-
ser til herredsstyret. Når en brandmester får kjennskap
til, at brand er opstått, skal han straks varsle brandche-
fen. Er der opstått brand i hans egen krets, skal han
hurtigst mulig tilsi mannskap samt begi sig til brand-
stedet og begynne slukningsarbeidet. Samtidig skal han
varsle de andre brandmestre, så herredets øvrige brand-
mandskaper — om nødvendig — på kortest mulig varsel
kan komme til hjelp. Berører eller truer branden offent-
lig skog, skal brandmesteren snarest mulig varsle ved-

2 juli.

Nr. 2.

kommende skogforvalter. Inntil brandchefen kommer tilstede, er den brandmester, innen hvis krets branden er opstått, leder av slukningsarbeidet.

d. Herredsstyret kan, forsåvidt angår eiendom, hvortil hører skog, lyngmark eller torvmyr, beslutte, at eieren i tilfelle av brand i skog eller mark skal være pliktig til etter brandchefens eller brandmesterens tilsigelse å skaffe mannskap i et av herredsstyret på forhånd og forholdsvis for hver eiendom bestemt antall. Eieren skal forsyne mannskapet med fornødne slukningsredskaper, såsom bøtter, økser, spader, hakker, samt yde det kost og betaling i ett eller to døgn etter herredsstyrets nærmere herom på forhånd truffne bestemmelse. Benyttes mannskapet lenger, betales det herfor på samme måte, som herredsstyret har bestemt eller måtte bestemme for andre mannskaper. Bør eieren utenfor herredet, har han for brandmesteren å oppgi et sted innen brandkretsen, hvor tilsigelse av mannskapet kan finne sted.

e. Enhver innen herredet bosatt arbeidsfør mann, som ikke er hindret ved lovlig forfall, er pliktig til etter tilsigelse av brandchef eller brandmester å møte på brandstedet medbringende forhåndenværende slukningsredskaper og delta i slukningsarbeidet.

Mannskap, som er tilsagt til slukningen, må ikke forlate brandstedet eller opføre med slukningsarbeidet, med mindre tillatelse er gitt av lederen. Antas ilden å være slukket, utvelger lederen mannskap til å holde vakt, inntil all fare for ildens opblussen er forbi. Forinnen slukningsmannskapet hjemsendes, bør lederen innhente opplysninger om antallet av slukningsmannskap fra hver krets samt nøiaktigst mulig opplysning om ildens opkomst og forløp.

f. Til stansning eller begrensnig av ilden kan lederen av slukningsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eieren — etter omstendighetene felle skog, grave grøfter, nedrive gjerder, optende motild, og forøvrig iverksette de til ildens slukning nødvendige forføyninger. Dog bør han, før der skrides til alvorlige foranstaltninger av nevnte art, såvidt tiden og omstendighetene tillater det, rådslå med brandmestrene eller mulig tilstedeværende medlemmer av skogutvalget eller herredsstyret.

g. Enhver av herredets beboere, som blir vitende om, at ild i skog eller mark er opstått, plikter herom snarest mulig å underrette vedkommende brandmester.

h. Herredsstyret kan i den tørre og for brand farlige tid holde vaktposter på dertil skikkede steder.

Fylkesmannen kan bestemme, at telefonstasjoner innen fylket i det omfang, han finner påkrevet, skal holdes åpne om søndagene i den for ild i skog og mark farlige tid. 2 juli.
Nr. 2.

- i. Umiddelbart etter enhver brand i skog eller mark skal brandchefen avgi til herredsstyret en innberetning, inneholdende opplysninger om ildens opkomst, dens utbredelse, om skadens størrelse, om hvorvidt nogen har tilsidesatt de plikter, som nærværende lov pålegger, samt om, hvad der forøvrig kan antas å være av interesse. Gjenpart av innberetningen skal samtidig tilstilles vedkommende departement gjennom fylkesmannen.

Brandchefen skal avlegge regnskap over de ifølge nærværende lov påløpne utgifter efter nærmere instruks av herredsstyret.

- k. Brandchefen og brandmestrene tilkommer en av herredsstyret fastsatt godtgjørelse for hver dag, de i stillingsmedfør må opholde sig i marken, hvorhos de kan tilståes en årlig lønn samt erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

Hvorvidt slukningsmannskap skal ha godtgjørelse og i tilfelle hvilken, bestemmes av herredsstyret. Herredsstyret bestemmer likeledes godtgjørelsen for vakthold efter slukningen.

- l. De midler, som trenges til bestridelse av utgifter, som foranlediges ved iverksettelsen av heromhandlede foranstaltninger til forebyggelse og slukning av ild i skog og mark, utres av herredskassen. Dog kan herredsstyret med fylkesmannens samtykke bestemme, at utgiftene skal refunderes herredskassen ved utligning på herredets eiendommer efter matrikulskylden eller på de av herredets eiendommer, hvortil hører skog, lyngmark eller torvmyr, efter et av herredsstyret på forhånd for hver eiendom fastsatt forholdstall. Utligningen foretas av herredsstyret og enten på et enkelt eller flere år. De utlignede beløp forfaller til betaling samtidig med formues- og inntektskatten til herredet og kan i mangel av betaling inndrives ved utpantning.

De utgifter, som foranlediges ved at telefonstasjoner i henhold til fylkesmannens bestemmelse holdes åpne om søndagene, utres av fylket.

- m. Herred, som har forholdsvis lite av skog eller mark, som lett er utsatt for å ta varme, kan av fylkestinget fritas for å treffe heromhandlede foranstaltninger.
- n. For by og ladested har Kongen efter forut innhentet

2 juli.
Nr. 2.

uttalelse fra kommunestyret adgang til å foreskrive regler til forebyggelse og slukning av ild i skog og mark.
o. Den, som tilsidesetter sin plikt efter bestemmelsene i denne paragraf, straffes med bøter.

II.

Denne lov trer i kraft den 1. januar 1922, fra hvilken tid de i medhold av § 5 i lov om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m. v. av 14. juli 1893 approberte skogbrandsregler opheves.

De i lovens litra a omhandlede valg skal første gang foretas innen utgangen av november måned 1921.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 2 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

2 juli.
Nr. 3.

Lov

om grenseavmerkning m. v. ved økonomisk opmåling.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1921 sålydende:

§ 1. Denne lov kommer til anvendelse, når et herred har besluttet å iverksette opmåling og kartlegning av herredet eller deler derav for overensstemmende med regler utferdiget av vedkommende departement å bestemme eiendommenes grenser og areal av dyrket mark, naturlig eng, skog, havn og andre herligheter (økonomisk opmåling).

§ 2. Eier av eiendom, som skal opmåles, plikter å avmerke grensene overensstemmende med de av vedkommende departement i medhold av § 1 utferdigede nærmere regler samt å påvise dem for landmåleren. Det samme gjelder for eier av tilstøtende eiendom såvidt fellesgrensen angår.

§ 3. Landmåleren antas av herredsstyret, men må godkjennes av vedkommende departement. Sålenge arbeidet ikke er avsluttet for den strekning, som er besluttet opmålt og

kartlagt, henhører kartkonduktørarbeide innen denne under 2 juli.
ham. Nr. 3.

§ 4. Til på herredets vegne å ordne det nødvendige vedrørende opmålingen antar herredsstyret en opmålingsnevnd på 3 medlemmer med varamenn. Herredsstyret bestemmer, hvem av nevndens medlemmer som skal forrette som formann. Herredsstyret antar derhos det fornødne antall personer til å veilede eierne ved grenseavmerkningen, hvis det finner, at sådan veiledning er påkrevet og at arbeidet hermed ikke bør pålegges landmåleren eller opmålingsnevndens medlemmer.

§ 5. Når økonomisk opmåling skal iverksettes, skal landmåleren innrykke bekjentgjørelse herom i Norsk Kunngjørelsestidende. Bekjentgjørelsen skal inneholde opplysning om de gårdsnumre og bruksnumre samt i tilfelle de umatrikulerte strekninger, som i et nærmere angitt tidsrum aktes opmålt. I bekjentgjørelsen skal derhos inntas pålegg til eierne av de eiendommer, som skal opmåles og eierne av tilstøtende eiendommer om å avmerke vedkommende grenser innen en nærmere fastsatt tid og å påvise grensene for landmåleren efter nærmere varsel fra ham. Bekjentgjørelsen skal i tilfelle likeledes inneholde opplysning om, hos hvem eierne kan få veiledning om, hvorledes grenseavmerkningen skal utføres.

Den i Norsk Kunngjørelsestidende inntatte bekjentgjørelse skal snarest mulig innrykkes i lokale aviser og opslås på bekvemme steder innen herredet og vedkommende naboherred, alt efter landmålerens nærmere bestemmelse. Dog kan opmålingsnevnden innskrenke innrykkelsen i lokale aviser til en henvisning til vedkommende bekjentgjørelse i Norsk Kunngjørelsestidende og opslaget.

Opmålingen må ikke påbegynnes, og fristen for grenseavmerkning må ikke utløpe, før der er hengått minst 12 uker fra bekjentgjørelsen i Norsk Kunngjørelsestidende. Fristen for avmerkningen må derhos ikke utløpe i tiden fra og med 1. november til og med 14. mai, medmindre opmålingsnevnden har samtykket heri.

Til grensepåvisningen lar landmåleren eierne tilsi med minst 5 dages frist.

§ 6. Opstår der under avmerkningen eller grensepåvisningen tvist om grenser, avmerker hver eier den av ham påståtte grense. Påklages ikke tvisten for forlikskommisjonen innen en av opmålingsnevnden fastsatt frist av minst 12 uker, avmerker nevnden en foreløbig grense og underretter eierne ved rekommandert brev om at så er skjedd, og at de har en frist av 6 måneder, regnet fra brevetts innlevering til postvesenet, til å påklage tvisten for forlikskommisjonen. Påklages tvisten ikke for forlikskommisjonen innen fristens utløp, blir

2 juli. den foreløbig avmerkede grense endelig gjeldende eierne imel-
 Nr. 3. lem. Grensepåvisningen utføres i dette tilfelle av et av op-
 målingsnevndens medlemmer. I særlig tilfelle kan vedkom-
 mende departement inntil 3 år fra, at fristen var utløpet, til-
 late, at tvisten påklages for forlikskommissjonen innen en av
 departementet nærmere fastsatt frist.

Blir eierne ikke enige om tiden for avmerkningen, kan
 enhver av dem, når minst halvdel av avmerkingsfristen er
 utløpet, tilkalle den annen ved rekommandert brev med en
 frist av 14 dager, regnet fra brevets innlevering til postvese-
 net, og derefter foreta avmerkning, selv om den annen ikke
 møter.

§ 7. Vedkommende departement kan la avmerkningen av
 grensene inspiseres ved en av det antatt inspektør og i tilfelle
 påby, at den innen en bestemt frist skal bringes i overensstem-
 melse med forskriftene i de i §§ 1 og 2 omhandlede regler.

§ 8. Landmåleren skal føre en av fylkesmannen autori-
 sert protokoll, hvori med angivelse av navn og for matrikulert
 grunn tillike av gårdsnummer, bruksnummer og matrikulskyld
 skal anføres, for hvilke eiendommer grenseopgang er foretatt,
 hvem der har representert eiendommene ved grensepåvisnin-
 gen og i tilfelle med hvilken fullmakt. Protokollen under-
 tegnes for hver dag grenseopgang foretas av landmåleren
 med kartvidner.

§ 9. Etterhånden som arbeidet blir ferdig utlegges kar-
 tene med arealangivelser til eftersyn på et bekvemt sted in-
 nen herredet i 6 virkedager, 4 timer daglig. Utleggelsen, som
 kan innskrenkes til å omfatte de gårdsnumre og umatrikulerte
 strekninger, som opmålingsnevnden finner det hensiktsmessig
 å medta under en utleggelse, bekjentgjøres med 6 ukers var-
 sel som i § 5 foreskrevet. I den tid kartene er utlagt, bør
 landmåleren eller en av hans teknisk kyndige medhjelpere og
 et av opmålingsnevndens medlemmer være tilstede. Etter
 utleggelsen kan eierne mot betaling kreve kopi av kartet og
 utskrift av arealangivelsen levert innen 12 uker. Innsigelse
 mot kartet må være innkommet til vedkommende departement
 innen ett år efter utleggelsens avslutning og må inneholde
 angivelse av, hvilken eiendom den gjelder, samt hvad der ikke
 anses riktig. For de eiendommers vedkommende, for hvilke
 ingen innsigelse innkommer, anses kartene som overensstem-
 mende med grensepåvisningen.

De som følge av innsigelse nødvendige undersøkelser og
 rettelser utføres av landmåleren under ledelse av den hertil
 av vedkommende departement beskikkede inspektør. Eierne
 av de eiendommer, som berøres av innsigelsen, plikter å møte
 til sådan forretning efter tilsigelse overensstemmende med
 § 5 siste ledd.

Efterat undersøkelse og i tilfelle rettelse er utført, har 2 juli. kartet samme rettsgyldighet som de ikke påklagede. Nr. 3.

§ 10. Undlatelse av innen fastsatt frist å foreta — i tilfelle omgjøre — avmerkning, påvise grenser eller avgi møte for inspektøren straffes med bøter og påtales av det offentlige. Beløpet tilfaller herredskassen og anvendes til beste for kartverket.

§ 11. Innen 4 uker efterat grensetvist er endelig avgjort plikter eierne under straff som i § 10 nevnt å underrette vedkommende departement om resultatet og — innen en av dette fastsatt frist — å foreta avmerkning.

Blir eierne ikke enige om, når de skal foreta avmerkningen, kan der gås frem efter bestemmelsene i § 6, siste ledd.

Når avmerkningen er foretatt, innmåles grensen og avlegges på kartet under kontroll og efter varsel samt med rettsvirkning som i § 9, 2net og 3dje ledd bestemt.

§ 12. Herredet utrer godtgjørelsen til opmålingsnevnden og lederne av avmerkningen. Inspektørens godtgjørelse utres av staten.

Alle andre utgifter vedrørende grensenes avmerkning og fastsettelse bæres av eierne.

De øvrige med den økonomiske opmåling forbundne omkostninger utres av herredet. Inntil $\frac{1}{4}$ herav kan herrestyret utligne på eierne innen herredet fordelt efter eiendommenes areal. Når åstedsarbeidet for nogen eiendom har krevet forholdsvis megen tid, kan det dog pålegge vedkommende eier en større andel av omkostningene enn arealforholdet tilsier. Berøres en eiendom kun for endel av opmålingen gis der vedkommende eier et forholdsvist avslag. Utgifter, som utelukkende er forvoldt av hensyn til enkelt eiendom eller eier heri også innbefattet undersøkelse av innsigelse eller klage, som viser sig å være ugrunnet, kan herrestyret pålegge vedkommende helt eller for en del å utre. Derhos kan det pålegge en bruksberettiget andel i omkostningene i forhold til betydningen av hans rett, og således at et tilsvarende beløp fragår i eierens utredsel.

Fordelingen av omkostningene skal skje på grunnlag av forslag fra landmåleren og opmålingsnevnden.

Utskrift av fordelingen utlegges til eftersyn i 14 dager, og utleggelsen bekjentgjøres i lokale aviser og ved opslag.

Klage over omkostningenes fordeling må være innkommet til herrestyret innen 4 uker, efterat utleggelsen er avsluttet. Herrestyret avgjør klagen med bindende virkning, efterat fornyet uttalelse er innhentet fra landmåleren og opmålingsnevnden.

2 juli.
Nr. 3.

§ 13. De utredslar, som herredsstyret har pålagt partene, skal være innbetalt innen 3 måneder, efterat rekommandert brev med opgave over den endelige utligning er innlevert til postvesenet. De kan inndrives ved utpantning og nyter samme pantesikkerhet og fortrinsrett, som tilkommer de på fast eiendom hvilende kommunale skatter. Den prioriterte panterett tapes for den del av beløpene, for hvilke der ikke er søkt utpantning innen et halvt år fra forfallsdag.

§ 14. Undlater nogen eier å etterkomme, hvad der påhviler ham efter denne lov eller pålegg, som gis ham i medhold av loven med hensyn til avmerkning og fastsettelse av grenser, har den, som herved måtte bli skadelidende, krav på erstatning efter skjønn. Erstatningens fastsettelse og inn drivelse skjer ved lensmannsskjønn og utpantning overensstemmende med reglene i § 18 i lov om jords fredning av 16. mai 1860.

§ 15. Utfører landmåleren arbeide, som faller utenfor hans kontrakt, tilkommer der ham herfor — i mangel av avtale — godtgjørelse som for fylkeskonduktør (beskikket landmåler) til enhver tid bestemt. Godtgjørelsen for opmålingsnevnden og dem, som veileder ved avmerkningen, bestemmes av herredsstyret.

§ 16. På grense for bruksrettsområde kan denne lov, selv om bruksretten er særskilt matrikulert, kun gjøres anvendelig i de tilfelle vedkommende departement treffer bestemmelse derom.

§ 17. Staten er berettiget til å iverksette prøvemålinger, hvor Kongen finner det hensiktsmessig.

Ved prøvemåling har eier av eiendom, som skal opmåles, og eier av tilstøtende eiendom de samme forpliktelser som efter foranstående bestemmelser er dem pålagt. Statskassen uttrer de utgifter, som vilde ha påhvilt herredskassen, om opmålingen hadde vært iverksatt av herredet. Bevilger herredsstyret bidrag til prøvemåling, har det adgang til med samme begrensning som efter § 12 å pålegge eierne å bære en andel herav.

Landmåleren antas av vedkommende departement. Opmålingsnevnd anordnes ikke. Forøvrig skal ved prøvemåling bestemmelsene i denne lov gjelde i den utstrekning de er anvendelige, såsom med hensyn til kunngjørelse, varsel og utlegelse og virkningen herav.

§ 18. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl. 2 juli. Nr. 3.

Gitt på Kristiania slott den 2 juli 1921.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig kunngjørelse

2 juli.

om avgifter i budgetterminen 1 juli 1921 til 30 juni 1922 ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlendinger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 30 juni 1921 fattet følgende beslutning:

I.

For budgetterminen 1 juli 1921 til 30 juni 1922 vert i samhøve med lov frå 14 mars 1916 um avgifter ved utførsle av fisk og fiskevarer, som høyrer utlendingar til, å krevja inn avgifter hjå dei millommenn som melder til utførsle fisk eller fiskevarer, som er kjøpt inn her i riket av eller for rekning av personar som er busette i utlandet eller utenlandske selskap etter desse satsane:

Fersk fisk, so nær som steinbit og blåkveite	kr. 1,50	pr. 100 kg.
Salta fisk (ogso lettsalta, so nær som steinbit og blåkveite)	» 1,25	—»—
Kleppfisk	» 1,00	—»—
Turrfisk	» 1,50	—»—
Rogn, fersk, isa	» 2,00	pr. hl.
Rogn, salta	» 2,00	—»—
Levertran, alle slag	» 2,00	pr. 100 kg.
Lever, rå	» 2,00	—»—
Salta sild (ogso lettsalta)	» 1,50	pr. tunna
Lettsalta sild, som vert utførd i kassar	» 1,00	pr. hl.
Fersk sild, alle slag	» 1,00	—»—
Salta brisling og musse	» 2,50	pr. tunna
Ansjos og krydda sild	» 5,00	—»—
Fersk makrell	» 1,00	pr. hl.
Salta makrell	» 3,00	pr. tunna

2 juli.

II.

Kongen kan slå ned eller heilt taka burt alle avgiftene som er nemnde i post ein eller sume av dei.

Denne stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Kristiania slott den 2 juli 1921.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

2 juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Nedenstående av Kongsvinger bystyre den 24 september 1920 og 23 mai 1921 vedtatte beslutning om forandring av § 24 i de ved kongelig resolusjon av 25 august 1914 stadfestede politivedtekter for byen stadfestes i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder:

1. Der skal alltid kjøres på gatens høire side, dog således at den gående trafikk generes minst mulig. Om gatehjørner svinges i skarp sving til høire og i stor bue tilvenstre.
2. Når en kjørende skal forbi en forankjørende, holder han til venstre for denne. Sådanne forbikjøring må foregå raskt og må ikke finne sted omkring gatehjørner.
3. Ved stansning og ved forandring av kjøreretning eller kjørehastighet skal dette tilkjennegis ved å strekke piskene iveret eller gjøre tegn med hånden.
4. Skal en kjørende svinge over på den annen side av gaten, må han ikke bøie av før nødvendig.
5. Når to kjørende fra forskjellige gater samtidig skal over et gatekryss, skal den vike, som har eller ved svingning får den annen på sin høire hånd.
6. Det er forbudt å kjøre inn i troppeavdelinger, liktog eller prosesjoner eller å kjøre iveret for sådanne. For brandvogn skal annen trafikk vike.
7. Der må ikke holdes på stensatt overgang over ubrolagt gate, på broer eller nærmere et gatehjørne enn 3 meter fra det punkt, hvor fortågets kantsten begynner å svinge. Der må ikke tas hvileplass uten på de steder, som politiet anviser.
8. Når et kjøretøi har stanset på den ene side av gaten, er det forbudt å stanse med et annet på den like overfor liggende del av gaten, såfremt mellomrummet ikke gir tilstrekkelig plass til uhindret kjørsel med 2 kjøretøier

ved siden av hverandre. Dette forbud gjelder dog ikke 2 juli. for den tid, som med nødvendighet medgår til inn- eller utstigning av kjøretøiet.

9. Politiet kan alltid forby et kjøretøi å holde i gaten i lengre tid enn nødvendig til av- eller påstigning og til av- eller pålesning.
10. Magistrat og formannskap kan for enkelte gatestrekninger bestemme, at stansning for av- og pålesning av varer skal være forbudt.
11. De i denne paragraf gitte bestemmelser for kjøring gjelder også ridning og velocipedridning, transport med dragkjerre og kjelker samt bæring av store gjenstander, for såvidt reglene kan finne anvendelse på sådan ferdsel. Bestemmelsene i punktene 1 til og med 10 samt punkt 14, siste del, gjelder også for kjøring med motorvogn og motorcykler.
12. Velocipedridning inn- og ut av porter over fortåg er forbudt.
13. Dragkjerre må ikke skyves, hvis kjerren er således innrettet eller pålesset, at den, som skyver, ikke har fri utsikt foran sig.
14. I byens gater må der ikke kjøres eller rides hurtigere enn i smått trav. Ingen må kjøre eller ride på fortåg eller gangsti.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

Den av herredsstyret for Tinn herred, Telemark fylke, den 27 april 1921 vedtatte beslutning om tillegg til § 10 i de ved kongelig resolusjon av 28 mai 1915 stadfestede politivedtekter for Rjukan stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder.

Tillegget er sålydende:

Det skal være overlatt politiet å forsyne personer, som på offentlig gate eller plass søker erhverv ved i en eller annen henseende å tilby publikum sin tjeneste, med skilt eller annet merke, til tegn på, at de dertil av politiet er godkjent, og med den følge, at personer, som uten berettigelse benytter sådant merke, derved straffes for overtredelse av denne vedtekt. Politiet har å utferdige de nærmere bestemmelser og regler, der finnes fornødne til ordningen av den i denne § nevnte be-

2 juli. drift, dog med den innskrenkning, at de nødvendige takster fastsettes av formannskapet i forening med politimesteren.

Overtredelse av de i medhold herav trufne bestemmelser anses som overtredelse av denne vedtekt.

2 juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Nedenstående av herredsstyret for Tjøme herred i Vestfold fylke den 8 april 1921 vedtatte beslutning til politivedtekter for herredet, der skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1895 stadfestede vedtekter, stadfestes i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v.:

§ 1. På offentlig vei, hvorved forstås enhver vei, plass, gårdsrum, port eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, — eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifa- rende forulempes.

Således må på offentlig vei, dens område eller i dens umiddelbare nærhet oppløp, sammenstimlen, dans, kortspill, nydelse av berusende drikke, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kastning av sten, sneball eller annet, hujen, skriken, og larmende adferd eller nogensomhelst fornærmelig eller uanstendig opptreden mot veifarende ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet, som anordner, på hvilken måte den pågjeldende strekning skal avspærres. Fra mørket faller på og inntil det blir lyst om morgen, skal der være anbragt løkt ved avsperringen.

Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

§ 2. Uvøren kjøring eller ridning, herunder innbefattet kjøring med sykkel, er forbudt på offentlig vei, således kappkjøring såvel med hest som sykkel. Sykkel må, når den benyttes til ridning på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat og, efter mørkets frembrudd, med tendt løkt foran.

På sterkt beferdet vei, og hvor den danner skarpe svin-

ger, skal der kjøres og rides med sakte fart. Cyklende er alltid pliktig å vike tilside. 2 juli.

Ingen må overlate hest med eller uten redskap til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre den.

Forspent hest, som henstår på eller ved offentlig vei, skal være forsvarlig bundet og hensatt således, at den ikke hindrer ferdsele eller er til ulempe for veifarende eller andre, likesom den ikke må henstå lengere tid enn strengt nødvendig.

På vinterføre er de kjørende forpliktet til, undtagen ved begravelser, å ha godt hørbar vekke eller bjelle på sine hester. Kjørende og cyklende skal, når de møter nogen, vike tilhøre, undtagen i de tilfelle motorvognloven gir kjørende med hest adgang til å velge side.

§ 3. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på steder, hvor det ikke er til hinder for ferdsele, og skal holdes sålangt til siden av veibanen som mulig, likesom det ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

§ 4. Kjelkeakning, skiløping og lignende på eller over offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbyes på sådanne steder, hvor sådant vilde være farlig eller til hinder eller ulempe for den almindelige ferdsele.

§ 5. Hingster må ikke slippes løse på offentlig vei eller i havnegang, støtende inn til sådan, eller på gårds plass eller tun, hvor igjennem fører almenbeferdet vei.

Likeledes er det forbudt på ovennevnte steder å slippe olme eller mannvonne kreaturer av ethvert slag.

Offentlig vei eller dens område må ikke benyttes hverken til å tjøre eller gjete dyr på.

§ 6. Hund, der viser sig sint eller har den vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem eller er av usedvanlig størrelse eller rase, kan politiet (lensmannen) pålegge vedkommende eier eller besidder å holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ukjente hunder kan av politiet oppbringes, og 8 dager, efterat eieren forgjeves er varslet i lokalt blad, drepes eller selges.

§ 7. Uten politiets (lensmannens) tillatelse må ingen, enn ikke for kortere tid, ta plass på offentlig vei eller dens område eller umiddelbare nærhet for å utselge varer eller drive annen forretning.

§ 8. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det

2 juli. forbudt å flytte, nedrive, besudle eller gjøre uleselige. Likeledes er det forbudt å flytte, bortta, beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt, treplantninger.

§ 9. Vogner, kjerrer eller sleder, som på offentlig vei benyttes til kjørsel av gjødsel, torvstrø, grus og lignende, skal være således innrettet, at intet spilles.

§ 10. Enhver, som driver offentlig bevertning, skal sørge for, at der i vedkommende lokaler ikke forefaller noget, som strider mot orden og sømmelighet.

Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom, støiende eller på annen måte upassende adferd. Offentlig bevertningssted, skyss-stasjoner, hoteller og pensjonater undtatt — skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen.

§ 11. Offentlige sammenkomster skal ophøre kl. 12 aften. Dog kan lensmannen for enkelt anledning tillate, at festligheten ophører ved et senere klokkeslett, dog aldrig senere enn kl. 2 formiddag (natt).

Deltager i sådan sammenkomst som oven nevnt plikter å opføre sig i enhver henseende sømmelig og ordentlig og ikke på nogen vis forulempe de øvrige deltagere eller bevirke uro eller uorden.

Lensmannen kan, hvis uorden finner sted, påby sammenkomstens ophør nårsomhelst. Foråvidt politiet finner det påkrevet å være tilstede, eller politi må tilkalles, har den, som arrangerer sammenkomsten, å utre de dermed forbundne omkostninger. Hvis nogen gjør sig en næring av sådanne sammenkomster som i denne paragraf nevnt, betales en avgift av 10—50 kroner pr. aften efter politiets nærmere bestemmelse. Avgiften tilfaller herredskassen og betales forskuddsvis til lensmannen.

§ 12. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster eller severdigheter o. l. uten politiets (lensmannens) skriftlige tillatelse.

§ 13. Uten politiets (lensmannens) tillatelse er det forbudt å gi offentlige forestillinger av enhver art.

Tillatelsen, der alltid knyttes til bestemt person, der optrer som den ansvarlige, kan tilbakekalles nårsomhelst.

§ 14. Enhver, som har fått tillatelse til å gi forestilling eller annet som omhandlet i § 13, skal etterkomme de ordens- og sikkerhetsregler, som politiet måtte foreskrive.

Det besøkende publikum plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet og forevrig iakttå sømmelighet og orden.

§ 15. Enhver, som gir konsert, forestilling eller annet

etter § 13, har for hver forestilling, dag eller aften å svare en avgift av 10—100 kroner efter politiets bestemmelse. 2 juli.

Avgiften erlegges forskuddsvis til politiet (lensmannen) og tilfaller herredskassen.

Konsserter, også kirkekonserter, forestillinger etc. av almindennende art samt de, som gis i veldedig øiemed eller av innenbygdsboende, kan fritas for avgift.

Vedkommende bekoster selv ordensopsyn, som politiet måtte forskrive.

§ 16. På kirkegård må ingen lek eller støy eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Således må ingen gå utenfor de opstukne ganger, stige over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster, eller på nogen annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg.

§ 17. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter den borgerlige straffelov § 339, 2 med bøter fra 1—5 000 kroner, forsåvidt den ikke går inn under strengere straffebud, og påtales av det offentlige.

De ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1895 stadfestede politivedtekter for Tjøme opheves, forsåvidt de fremdeles er gjeldende.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

2 juli

Den av Lillehammer bystyre under 12 mai 1921 vedtatte beslutning til forandring av § 14 e og § 28 annet ledd, i de ved kongelig resolusjon av 20 april 1917 stadfestede politivedtekter for byen stadfestes i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder.

Efter den besluttede forandring kommer § 14 e og § 28 til å lyde:

§ 14 e. For benyttelse av torv eller annet sted til holdplass erlegges for utstillings- eller markedstiden en avgift til Lillehammer bykasse av hvert kjøretøi:

1. For enspent kjøretøi kr. 10,00
2. For tospent kjøretøi » 20,00
3. For automobil » 50,00

Betalingen erlegges forskuddsvis.

§ 28, annet led. Fiskehandlere eller andre handlende er-

- 2 juli. legger for hver løpende meter av den til enhver tid regulerede forhandlingsplass inntil kr. 20,00 pr. dag efter torvstyrets nærmere bestemmelse.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v. samt lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, meddeles stadfestelse — med nogen forandringer — på en av herredsstyret for Meløy herred, Nordland fylke, den 11 april 1921 vedtatt beslutning til politivedtekter for Glomfjord fabrikksted, som omfatter stedene: Fykan, Glommen, Hougvik og Setvik.

De stadfestede politivedtekter er sålydende:

Kapitel I.

Om iakttagelse av orden på offentlig gate og vei.

§ 1. På offentlig gate og vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet gate og vei, adkomst, plass, kai, offentlige anlegg o. l., må ikke oppløp eller sammenstimling av mennesker finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferd-selen hemmes. Heller ikke må på sådan gate, vei eller plass foregå slagsmål eller annen voldsom, larmende eller fornærmelig adferd, hvorved velanstendigheten krenkes, omkringboende forstyrres, eller forbigående forulempes.

Prosesjoner eller andre sammenkomster på offentlig gate eller vei har å innhente politiets tillatelse og å etterkomme dets anordninger til ordenens opretholdelse.

§ 2. Kaier, som rutegående dampskib anløper, kan av politiet avspærres for uvedkommende i den tid losning og lastning av varer foregår, når dette finnes påkrevet.

§ 3. Ingen må på offentlig gate eller vei utover samme skyte med bøsse eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noget slags, ei heller kaste sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkas eller de der ferdes på gaten eller veien fortreddiges.

§ 4. På offentlig gate eller vei, hvor det vil være til hinder, fare eller ulempe for ferd-selen, kan politiet forby at der akes på kjelke eller gås på skøiter eller ski.

§ 5. Det er forbudt uten den kjørendes tillatelse å krype 2 juli.
op på eller henge sig ved vogner eller andre kjøretøier under
kjørsel, eller til sådanne å fastgjøre håndvogner eller sleder.

§ 6. Barn under 14 år, der streifer om på gater, vei,
kai eller annet offentlig sted, uten å være i følge med for-
eldre, foresatte eller voksne søsken efter kl. 8 aften om vin-
teren (15 september—15 april) og efter kl. 10 aften den øvrige
del av året, kan av politiet bringes til sitt hjem.

§ 7. Fortæring av berusende drikke skal være forbudt
på offentlig gate eller vei eller på steder, som støter til offent-
lig gate eller vei, på kai eller i åpne båter eller på dekket av
dekkede farkoster, som ligger ved kai.

Kapitel II.

Om kjøring og ridning m. v.

§ 8. Hjulrytter (cyklist, velocipedrytter) skal, når kjø-
rende, ridende eller gående paseres og i svinger, hvor utsikten
ikke er fri, samt på broer og ned ad bakke, saktne farten og
på rimelig avstand gi lydelig signal (med klokke eller lig-
nende).

§ 9. Når kjørende eller ridende varsler, eller når hans
hest viser tegn til skrekk, skal hjulrytteren stige av.

I skumring og mørke skal hjulrytteren føre løkt, som lyser
i den retning hvorhen han farer, samt hyppig gi signal.

§ 10. Kjørende, ridende og hjulryttere må ikke benytte
fortåg ved siden av offentlig gates og veis kjørebane og skal
kun bruke den høire halvdels kjørebane, når han må vike for
andre, der kommer ham imøte, eller for en hurtigere kjørende
eller ridende der kommer efter.

§ 11. I tett bebyggede eller beferdede strøk må ikke
kjøres hurtigere enn i smått trav (125 m. i minuttet). Uvøren
cykling eller motorkjørsel er likeledes forbudt.

Ingen må overlate forspent hest eller kjøretøi til nogen,
der er beruset eller av annen grunn antas ikke å være istand
til å styre det.

§ 12. Fraspent kjøretøi kan for en kortere tid bli stå-
ende på den ene side av veien, når ferdseleu derved ikke i
nevneverdig grad hemmes. Forspente kjøretøier kan på samme
måte henstå på veien uten tilsyn, når hesten er bundet på
forsvarlig måte (med fotbånd eller på annen måte).

På sledeføre er de kjørende forpliktet til å anbringe bjel-
ler på sine hester.

§ 13. Hester og kreaturer må ikke tjores så nær alfar-
vei, at de kan nå over veigrøften og hen på veien. Det er

2 juli. forbudt å la hingster og sinte okser gå løse i uinhegnet og til offentlig vei støtende havnegang.

Kapitel III.

Om hunder og avgift for disse.

§ 14. Når hunder viser sig sinte eller har den vane å forulempe mennesker eller dyr ved å gjøre dem eller fare mot dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde sådanne hunder bundet eller forsynt med forsvarelig munnkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige. Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen. Det er likeledss forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig vei.

§ 15. Tisper skal i løpetiden holdes inne.

Hunder, der har vist sig biske og som eieren eller besidderen, trods politiets påbud, lar løpe løse omkring, uten å være forsynt med munnkurv, kan av politiet inntas og drepes.

§ 16. Herreløse hunder kan av politiet opbringes, hvorefter eieren varsles gjennom nærmeste lokale blad. Såfremt ingen melder sig innen 6 dager derefter, kan hunden drepes.

Kapitel IV.

Om fredning av offentlige innretninger m. v.

§ 17. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på eller på annen måte å beskadige eller besudle de til offentlig bruk, nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander.

Det samme gjelder det til offentlig vei eller gate støtende del av hus, plankeverk, port eller annet sådant.

§ 18. Det er likeledes forbudt uvedkommende å klatre op ad løktestolper, stolper for elektrisk ledning eller lignende innretninger, tende eller slukke de på offentlig gate eller vei anbragte løkter, eller befatte sig med offentlige brandsignalarapparater uten for å melde ildebrand.

Lovlig opslåtte plakater, bekjentgjørelser o. l. er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

Kapitel V.

Om offentlige forestillinger og avgifter av disse m. v.

§ 19. Ingen må holde offentlig dans, maskerade, konsert, oplesning, forevisning eller forestillinger av noget slags uten

etter politiets tillatelse og mot en avgift til herredskassen av 2 juli. 5—50 kr. etter politiets nærmere bestemmelse for hver dag eller aften tillatelsen gjelder. For menagerier, cirkus og varietéforestillinger o. l. av omreisende personer betales 20 % av bruttoinntekten.

For å drive skytebane, keglebane e. lign. må politiets tillatelse innhentes. Avgiften, som må innbetales forskuddsvis, fastsettes fra 10—100 kroner pr. måned. Deler av en måned regnes for en hel.

Politiet opkrever avgiften og har rett til å beregne sig 4 % inkasso.

Politiet kan i særlige tilfelle, såsom veldedige øiemed, frita for avgiftens erleggelse.

§ 20. Enhver, som er meddelt tillatelse som foran nevnt, skal etterkomme de regler politiet foreskriver til ordenens og velanstendighetens oprettholdelse og kan pålegges å utre de dermed forbundne omkostninger.

Offentlig dans skal opphøre kl. 1 natt. Dog kan politiet i særlige tilfelle, såsom når der på festen er bevertning med mat, gi tillatelse til, at festen fortsetter over det forannevnte klokkeslett.

Tillatelse til å avholde offentlig dans eller forestillinger av de forannevnte slags gis kun til bestemte ansvarlige personer.

§ 21. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelsessteder, såvel som ved offentlige møter eller andre sammenkomster av hvilken som helst art, skal de besøkende iakttas sømnelighet og orden og må ikke ved støi, banken, vedholdende bifall eller mishagsytringer eller på annen måte bringe forstyrrelse i forestillingen eller møtet.

Kapitel VI.

Om offentlige forlystelses- og bevertningssteder m. m.

§ 22. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 9 aften før søn- og helligdager og til kl. 12 middag på disse dager og ellers fra kl. 10 aften til 8 morgen, og i denne tid må ingen bevertning eller utskjenkning finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig der.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller eller andre offentlige losjihus i den nevnte del av døgnet.

Politiet kan påby lukning kl. 9 aften i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden.

Hvor der på offentlige steder finnes nogen innrétning til forlystelse, som foruroliger naboer og omboende, kan politiet forby bruken efter kl. 9 aften.

2 juli.

§ 23. Verter på sådanne steder som foran nevnt skal, såvidt det står i hans makt sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, der strider mot orden og sømmelighet.

§ 24. Ingen må på offentlige bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adferd, hvorved andre gjester, verten eller dennes husstand fortreddiges eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres, ei heller på andre måter vise en uanstendig eller forargelig opførsel.

Kapitel VII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 25. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år skal være forbudt, uansett om tobakken angis kjøpt til barnets eget bruk eller andres.

Det skal likeledes være forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller etter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate barn tobakk som gave, lån, eller som vederlag for arbeide eller personlig tjeneste.

§ 26. Barn under 15 år, som nyter tobakk på offentlig gate eller vei, på offentlig bevertningssted eller offentlige forsamlingslokaler, kan av politiets tjenestemenn fratas den tobakk det har på sig, samt den tobakkspipe eller annet redskap, som det for tilfelle benytter sig av.

§ 27. Alle i denne vedtekt omhandlede bevillinger og tillatelser kan når som helst av politiet tilbakekalles, når det finner, at der begås misbruk.

§ 28. Overtredelse av nærværende vedtekts bestemmelser samt av de i henhold til samme gitte påbud, straffes efter straffelovens § 339, 2, forsåvidt de ikke inngår under strengere straffebestemmelser.

§ 29. Denne vedtekt trer i kraft 4 uker fra den dag den er inntatt i Lovtidende.

2 juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Nedenstående av herredsstyret for Feiring herred i Akershus fylke den 4 juni 1921 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk:

- 1 Det er forbudt i Feiring herred å selge tobakk i nogen form til barn under 15 år, selv om barnet opgir, at tobakken er til voksne; dog kan barn få kjøpt til voksne, når de har med sig underskrevet og datert rekvisisjonssedel, som lyder på et bestemt kvantum.
- 2 Likeledes er det forbudt for voksne å kjøpe tobakk til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 år, eller la sådant barn få tobakk som gave, lån, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlige tjenester.
- 3 Overtredelser av disse vedtekter straffes med bøter.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

Nedenstående av herredsstyret for Stokken herred i Aust-Agder fylke den 24 februar, 7 april og 6 juni 1921 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk:

§ 1. Det skal innen Stokken herred være forbudt å selge sigarer og sigaretter til barn under 15 år enten sigarene eller sigarettene angis kjøpt til eget eller andres bruk.

§ 2. Hvis barn under 15 år påtreffes på offentlig sted medhavende eller brukende tobakk i hvilken som helst form, har politiet rett til å frata vedkommende denne.

§ 3. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter loven.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

Nedenstående av herredsstyret for Støren herred i Sør-Trøndelag fylke den 21 mai 1921 vedtatte beslutning til vedtekt om salg av tobakk til barn m. v. stadfestes i henhold til lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk:

§ 1. Det er forbudt i Støren herred å selge tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år, uansett om tobakken angis å være bestemt til andres bruk.

§ 2. Likeledes skal det være forbudt enhver å kjøpe tobakk i noen form til bruk for barn under 15 år eller å overlate sådant barn tobakk som gave, lån, bytte eller som vederlag for arbeide eller personlig tjeneste.

2. juli. § 3. Barn under 15 år, som bruker tobakk på offentlig vei, plass eller offentlige forsamlingssteder, kan av politiets tjenestemenn fratas den tobakk, de har hos sig og dertil hørende redskaper.

§ 4. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter.

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Bjørnør lensmannsdistrikt, Sør-Trøndelag fylke.

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 3,60 — tre kroner og seksti øre — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Alstahaug lensmannsdistrikt, Nordland fylke.

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 jul 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Tysfjord lensmannsdistrikt i Nordland fylke.

Kongelig resolusjon

2. juli.

av 2 juli.

I henhold til lov om offentlig forevisning av kinematografbilleder av 25 juli 1913 jfr. lov nr. 2 av 3 juni 1921, meddeles stadfestelse på nedenstående forandringer i §§ 2 og 5 i det ved kongelig resolusjon av 12 september 1913 stadfestede reglement for Statens filmkontroll.

I § 2 tilføies som et fjerde punktum:

«Hvorvidt filmen skal godkjennes til forevisning kun for voksne eller til forevisning også for barn, avgjøres av den faste sakkyndige uten tilkallelse av den ekstraordinære sakkyndige.»

I § 5 formes punkt 5 således:

«oplysning om, hvorvidt filmen er nektet godkjennelse eller godkjent kun for voksne eller tillike for barn under 16 år.»

Kongelig resolusjon

2. juli.

av 2 juli.

Med hjemmel av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som i Holmestrand gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, skal fra 15 august 1921 å regne inntil videre ha bevilling.

Kongelig resolusjon

2. juli.

av 2 juli.

Med hjemmel av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som i Nord-Aurdal herred, Opland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, skal fra 1 juli 1921 inntil videre ha bevilling.

2 juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

- Med hjemmel av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som i Kristiansand gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke, skal fra 1 juli 1921 inntil videre ha bevilling.

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

I medhold av § 3 i lov nr. 5 av 2 april 1917 bestemmes, at den, som gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat eller drikke i Borgund herred, Møre fylke, skal fra 1 august 1921 inntil videre ha bevilling.

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

- I. Den av Borgund herredsstyre i møte den 20 august 1920 fastsatte vedtekt angående herbergør- og beverternæringen i Borgund herred, Møre fylke, stadfester i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 som gjeldende inntil videre fra 1 august 1921 å regne, — dog med endel forandringer.
- II. Paragrafene 7 og 8 i den ved kongelig resolusjon av 2 februar 1912 stadfestede politivedtekt for Borgund herred opheves fra 1 august 1921 å regne. Likeledes — og fra samme tidspunkt — opheves politivedtektens § 9, for så vidt angår bevertningssteder.

Den stadfestede, i post I omhandlede vedtekt er sålydende:

§ 1. Enhver, som gjør sig til næring å drive herberge, hotell, pensjonat, losjihu og lignende eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for, at der i dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke tilstedes adgang til herberger eller bevertninger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges eller andre av husets beboere

eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise 2. juli.
uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdager og til kl. 5 ettermiddag på disse dager og ellers fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende eller faste spisegjester i herberger.

Det overlates politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere. Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 9 aften.

Politiets tillatelse kan nårsomhelst og uten varsel tilbakekalles.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt; dog må ingen sådanne være under 19 år.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser — herunder også klubblokaler — hvor der bevertes med mat og drikke, er det forbudt gjestene selv å fortære eller overlate andre til fortæring sådan rusdrikk, som bevertningsstedets innehaver på grunn av fastsatt tidsinnskrenkning, forbud eller manglende bevilling ikke har lovlig adgang til å skjenke; jfr. lov av 23 juli 1919 (nr. 2).

§ 6. Politiet kan nårsomhelst inspisere herberger og bevertningssteder og alle rum, der står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i hvert rum i herberger og bevertninger.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, II.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

2. juli.

Nedenstående av Øvre Rendal herredsstyre i møte den 4 juni 1921 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Øvre Rendal herred, Hedmark fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 som gjeldende inntil videre fra 15 august 1921 å regne:

§ 1. Utsalgssteder for varer holdes lukket alle hverdager fra kl. 7 ettermiddag til kl. 8 neste formiddag.

Lørdag holdes lukket fra kl. 8 ettermiddag og høitids-
aftenene fra kl. 5 ettermiddag.

2. juli. På søn- og helligdager holdes lukket hele dagen.
 § 2. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.
-

2. juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Den av Vartdal herredsstyre i møte den 29 april 1921 fastsatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Vartdal herred, Møre fylke, stadfestes — med en enkelt forandring — som gjeldende inntil videre fra 15 juli 1921 å regne som tredende istedenfor den ved kongelig resolusjon av 3 august 1905 stadfestede vedtekt.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Alle handelsbuder i Vartdal herad skal vera stengde alle yrkedagar i månaderne oktober, november, desember, januar, februar og mars frå kl. 8 kveld til næste yrkedags morgon kl. 7. I månaderne april, mai, juni, juli, august og september frå kl. 9 kveld til kl. 7 næste yrkedags morgon.

§ 2. Sun- og helgedagar skal handelsbuderne vera stengde heile året.

§ 3. Ingen kan latast inn etter den fastsette tid, men innkomne kunder kan ekspederast.

§ 4. Fiskebåtar, som kjem inn etter den tid handelsbuderne er stengde og treng forsyning av mat, olje, fiskereidskaper og anna til drifta, kan verte ekspedera for deretter å halda fram med turen.

§ 5. Brot mot desse reglar vert straffa etter lova, jfr. § 339, 2 i straffelovi.

2 juli.

Kongelig resolusjon

av 2 juli.

Den kongelige resolusjon av 27 mai 1921 om adgang for Departementet for Sociale Saker til midlertidig å utvide brennevins- og hetvinsforbudet av 28 juni 1917 til også å omfatte salg, skjenkning og forsendelse innenlands av vin, inneholdende 12 volumprocent eller derunder, fruktvin og mjød, samt øl, alkoholsvakt øl undtatt, opheves.

Nærværende resolusjon trer straks i kraft.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

I medhold av § 7 i lov av 16 juli 1920 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1920 bestemmes, at den i nevnte lov omhandlede gjenoprettelse av patenter og patentkrav og forlengetelse av utøvelsesfristen skal tilkomme borgere og undersåtter av Amerika's Forente Stater.

Kongelig resolusjon

2 juli.

av 2 juli.

I henhold til § 8 i lov av 16 juli 1920 om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910 bestemmes:

Det i nevnte lovs §§ 1, 2 og 3 fastsatte tidsrum 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920, som ved kongelig resolusjon av 10 desember 1920 blev forlenget til og med 30 september 1920, forlenges ytterligere til og med 30 september 1921.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

2 juli.

av 4 juli,

hvori meddeles, at de under 24 september 1920 utferdiggede bestemmelser angående rasjonering av forbruket av sukker ved Chokolade-, Drops- og Kjeksfabrikkene opheves fra idag.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

2 juli.

av 4 juli,

hvored i medhold av § 4 i lov av 18. august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det inntil videre skal være forbudt å utføre fra rikets alslags skillemynt av metall, herunder også jern.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.